

פחד דוד

יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומשה" ישראל

בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
בן הצדיק המלוב"ן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוב"ן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת ויצא

ט' כסלו תשפ"ב 1102

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

4:27	4:12	4:21	4:06	הדלקת נרות
5:21	5:18	5:20	5:19	מוצאי שבת
5:58	5:59	5:57	5:57	רבינו תם

הילולא דצדיקיא

ט - רבי נתן סאלם מחכמי ישיבת 'פורת יוסף'

ט - רבי יהודה הולצמן

י - רבי איסר זלמן מלצר ראש ישיבת 'עץ חיים'

י - רבי יעקב עטיה

יא - רבי משה הררי הדיין מגדולי ארם ציבא

יא - רבי יחיאל הלר מח"ס 'עמודי אור'

יב - רבי שלמה לוריא המהרש"ל

יב - רבי יצחק לאמפרונטי בעל ה'פחד יצחק'

יג - רבי דוד שלוש

יג - רבי דוד אמאדו מח"ס 'תהילה לדוד'

יד - רבי מתתיהו גרג'י מח"ס 'עונג שבת'

יד - רבי נתן גשטנטר

טו - רבי יהודה הנשיא

טו - רבי ברוך עקפלעד בעל ה'פאת שדך'

זרה, ואימתי הן מתפרדים? כשהיו מצויים בחוץ. אבל בזמן שהיו מצויים בבית, אין דרכיהם נפרדות, ואף הרשע רוצה להיות כצדיק בזמן שהוא מצוי בבית, וכל זמן שהרשע בבית, אין סימני רשעות ניכרים בו, והבריות טועים בו ואומרים, הרי בבית הוא מדקדק בקלה כבחמורה.

הלכך, כל עוד היו יעקב ועשו קטנים ולא יצאו מן הבית, לא היו מידותיהם ניכרות לבריות, כמו שאמרו חכמים (ב"ר סג, י) כיון שגדל עשו, מה נאמר בו (בראשית כה, כז) "ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה". מלמד, שכל אומנתו לא היתה אלא כשהתחיל לצאת לשדה, ומתוך שהיה איש שדה, ויצא מביתו של יצחק, מיד התחילו ניצני רשעות להופיע בו.

כיון שנכנס לביתו של יצחק, מה היה עושה אותו הרשע, התחיל לרמות את אביו, והיה אומר לאביו "אבא! המלח מהו שתהא חייבת במעשר?" והיה תמה יצחק ואומר, ראה בני זה כמה מדקדק במוצת! אבל כיון שיצא לחוץ, רצה להתדמות לחבריו ועובדי עבודה זרה, והיה עובר על כל התורה כולה.

ולפי דרכנו, מובן מאמר אחד ממאמרי חכמינו ז"ל, שהבאנו כמה פעמים, וזהו לשונם, (תנחומא וישלח ט) אין לך אדם שהיה יגע בתורה כאבינו יעקב, שנאמר (בראשית כה, כז) "ויעקב איש תם יושב אהלים". לא נאמר "יושב אהל" אלא "יושב אהלים" - יוצא מבית מדרשו של שם והולך לבית מדרשו של עבר, ומבית מדרשו של עבר לבית מדרשו של אברהם.

וצריך להבין, מה ראו חכמינו ז"ל להוציא את הכתוב מפשוטו, שהרי הכתוב אומר שהיה יושב אהלים ועוסק בתורה, ומניין להם שהיה הולך משיבה לשיבה?!

אלא, כדי שלא יאמרו הבריות שמה שיעקב, האח הצעיר, יושב ועוסק בתורה לפי שהוא יושב סגור בתוך בית המדרש, ומעולם לא יצא לחוץ, אבל כיון שיצא לחוץ, ויראה את תענוגי העולם הזה, מיד יעזוב את עסק התורה ויתחיל להיות עוסק בסחורה.

לפיכך אמרו חכמינו ז"ל, שיעקב אבינו לא היה יושב ועוסק בתורה במקום אחד בלבד, אלא היה יוצא לחוץ וגולה משיבה לשיבה, ואף על פי שהיה רואה את העולם הזה ואת הבליו, עדיין חשקה נפשו בתורה, ולא החליף חיי עולם בחיי שעה והיה יגע בתורה כל ימיו.

משביר לחדוד

שמירת התורה גם כלפי חוץ

"ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמרו אם כן למה זה אנכי" (בראשית כה, כב) פירשו חכמינו ז"ל (ב"ר סג, ו) בשעה שהיתה עומדת על בתי כנסיות ובתי מדרשות - יעקב מפרסם לצאת, ובשעה שהיתה עוברת על בתי עבודה זרה - עשו רץ ומפרסם לצאת.

ובאמת אם כך הוא הדבר שרבקה אמנו ע"ה, הרגישה בריצת העובר פעם אצל בית המדרש ופעם אצל בית עבודה זרה, וידעה זאת בבירור ששני בנים בקרבה, אחד צדיק הנוטה לבית המדרש, ואחד רשע הנוטה אחר עבודה זרה, אם כן מה טעם הלכה לדרוש את ה', הרי היא ידעה ששנים הם ולא אחד, ומה הוסיף לה אפוא הנביא ומה אמר לה, מה שלא ידעה קודם שהלכה לדרוש את ה'?

אלא מכאן אמרו חכמים "לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי". כלומר, שיש יהודי ויש יהודי. יש יהודי האומר, אני אקיים את המצוות כולן ביני לבין עצמי בביתי, אבל בשעה שאני יוצא לחוץ, אני מתלבש ומתנהג כגוי לכל דבר, כדי שלא יהיו הגויים מכירים בי שישאלו אותי. ויש יהודי אחר שהוא אומר, אם אקיים את המצוות ביני לבין עצמי בלבד, ולא אקיים אותן בין הבריות, ואפילו בין הגויים, לפי שאני מתירא מפני המלעיגים, הרי הנחתי את העיקר ועשיתי את הטפל, אלא אקיים את המצוות כולן בכל שעה, ואיני מתבייש מפני המלעיגים, וכענין שנאמר (דה"ב יז, ו) ויגבה לבו בדרכי ה'.

והנה הראשון, אף על פי שבביתו מדמה לעשות את כל המצוות, מכל מקום לא תהא אפשרות בידו לקיים את המצוות המוטלות על גופו של אדם תמיד, אף בשעה שהוא בביתו, כגון גידול זקן ופאות, כלום יכול הוא לגדל זקן בביתו בלבד, וכשיצא לחוץ יוריד זקנו מעליו, וכשיכנס לביתו יחזור וילבישם? אלא מתוך שרצונו להיות כגוי בחוץ, על כורחו גם בביתו יאירע לו כן, לפחות במקצת מן המצוות.

בשעה שהיתה רבקה עוברת על פתח בתי כנסיות ובתי מדרשות, היה יעקב מפרסם לצאת. אבל בשעה שלא היתה עוברת על פתחי בתי כנסיות ובתי מדרשות, אלא היתה מצויה בביתה, לא היה יעקב מפרסם לצאת. לפיכך היתה רבקה תמהה על הדבר. ועל כך אני תמה, אם עתיד העובר הזה להיות צדיק, מה טעם אינו מפרסם לצאת כשהוא נמצא בבית, שהרי ביתו של יצחק שרתה בו השכינה הקדושה.

וכשהלכה רבקה לדרוש את ה' בבית מדרשם של שם ועבר. רוח הקודש השיבה לה: דעי לך, ששני לאומים ממעיק יפרדו. כלומר, שני הבנים הללו המצויים במעיק, עתידים הם להיפרד זה מזה, זה פורש לתורה ועבודה, וזה פורש לעבודה

דברי חכמים

פרפראות לפרשה משולחנם של חכמי התורה

על מה התענה רבי אפרים הכהן זצ"ל?

בצאת יעקב מבאר שבע הוא נוטה ללון במקום המקודש לאחר שמניח כמה אבנים סביב למראשותיו, ועם שחר הוא חש בקדושת המקום וכמובא בפסוק (בראשית כה, יח) "וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה".

כאן המקום לציין דבר נפלא המובא בספר 'אוצר פלאות התורה' בשם 'תוספות השלם', וזה לשונו שם:

"והאבן הזאת - אמרו על אותה אבן, כשהיו מעלין אותה בדימוס היתה מפלת עצמה, לפי שעתיד בית המקדש להיחרב, ועל כן מאסו אותה הבונים, עד שבא שלמה המלך בחכמתו ונשבע לה שאפילו יחרבה הכל, היא לא תחרב ולא תזוז ממקומה, וקבעוה בכותל המערבי".

עד כמה יש לנו לקדש חפצים דוממים שנתקדשו, יש לנו ללמוד מהמובא במדרש (שיר השירים א, כ) שאבן שישב עליה רבי אליעזר בן הורקנוס - דומה היא להר סיני!

וכה שח הגה"צ רבי ראובן שרבאני זצ"ל: "זכרני מילדותי שהיו מספרים בבתינו על החברותא הידועה בתורת הנסתר של חכם אפרים כהן וחכם סלמאן אליהו זצ"ל, שאחרי שנים רבות של לימוד בישיבת 'פורת יוסף', יום אחד הוצרכו להחליף את השולחן שלמדו עליו תורה. והיה ויכוח בן כמה חכמי ישיבת פורת יוסף מי יזכה בשולחן זה לקחתו לביתו, כי היו כמה מן החכמים שחפצו מאוד בשולחן זה באומרם הרי למעלה מעשרים שנה התקדש שולחן זה בלימודם של רבני קדישאי חסידי עליון חכם אפרים כהן וחכם סלמאן".

והביא עוד בספר 'דרש בחכמה' את המסופר שכאשר היה הבן איש חי ז"ל יושב ודורש בפני גדולי תלמידיו, הוצרך לקום ממקומו לשעה קלה, ובצאתו את החדר לבוש אנפלאות הניח מנעליו ע"י מקום מושבו. אז קם אחד המיוחד מתלמידיו ונטל המנעלין בידיו, העלם לפיו ונשקם.

וציין למה שמובא בספר 'ויעל אליהו', שם נכתבה עדותו של רבי אליהו שרם זצ"ל המשלימה עובדא זו, וז"ל: "וסיפרו לי שבזמן שעמד רבי אפרים כהן בצל מורו ורבו רבינו הבן איש חי, פעם אחת נכנס עני לבקש צדקה וקם הבן איש חי ונתן לו צדקה וליווה אותו מעט לדלת. מיד לקח רבי אפרים את נעלו של הבן איש חי ונישקה בדבקות והעבירה על עיניו כמו בציציות".

"כאשר נכנס הבן איש חי וראה זאת, שאל בפליאה 'מה אתה עושה רבי אפרים?' נבהל רבי אפרים מיראת כבודו של רבו, ונפלה הנעל מידו לרצפה, ולמחרת התענה רבי אפרים כדן מי שנפלו תפילין מידיו..."

ארחות ישראל

הליכות והלכות בין אדם לחברו

כף זכות

מצוה לדון כל אחד מישראל לכף זכות וללמד תמיד סגוריה על עם ישראל, החודש בכשרים עוונו חמור מאוד.

(יש שמצאו קשר בדימוי ל'כף', כמו אדם שמבקש לנעול נעל שקטנה ממידתו, והוא משתמש בכף בכדי לדחוק את רגלו בתוך הנעל - כך הוא הענין למצוא איזו צד זכות אף שהיא דחוקה ולוחצת מאוד על ההיגיון הישר).

כפי הנהגת האדם עם הבריות להטות כלפי חסד, כך יתנהגו איתו מן השמים - מידה כנגד מידה.

במסילת נערה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

כפרפרים אחר האור

באחת השנים, כאשר יצאתי עם כל בני משפחתי מן הבית, השארנו בכוונה את חלונות הבית פתוחים לרווחה, כדי לאוורר את הדירה ולהחליף בה את האוויר.

הימים היו ימי הקיץ החמים, ולפנות ערב התמלא כל ביתנו בפרפרים, ביתושים ובמעופפים קטנים אשר נמשכו לאור שדלק בחדרים ונצמדו אליו.

כאשר שבנו לביתנו וגילינו את הפולשים הזעירים, חלשה דעתנו וכבר הצטערנו על כך שהשארנו את חלונות הבית פתוחים לרווחה.

בתי, שהמעופפים השונים הפריעו לה במיוחד, באה אליי ושאלה: "אבא, מה נעשה עכשיו, איך נגרש מפה את כל הפרפרים והיתושים?"

ניסיתי לחשוב יחד איך ניתן לפתור את הבעיה בדרך הטובה ביותר, כשלפתע ניצת זיק ההבנה בעיניי של בתי והיא אמרה שהרי היתושים נמשכו דווקא אל אור, אולי אם נכבה את האורות הדולקים בחדרים ונדליק במקומם את המנורות בחצר הבית, היתושים יעזבו אותנו לנפשנו ויימשכו לתאורה שבחצר.

אמרה ועשתה.

כיבינו את האורות שבתוך הבית והדלקנו את פנסי החצר, לא חלפו חמש דקות וכבר כל היתושים, הפרפרים והמעופפים פרחו ממקומם ועברו לחצר הבית. כך יכולנו להסתובב בביתנו בנעימות, וללא טרדתם של המעופפים.

לאחר מעשה חשבתי לעצמי שניתן ללמוד מהדבר לימוד גדול.

הרי נאמר "כי עמך מקור חיים באורך נראה אור" (תהילים לו, י). וכוונת הדברים היא שהאדם צריך לחפש אחר מקור האור, כי שם נמצא הקב"ה ועימו אורו של עולם ותורתו הקדושה שאף היא נקראת אור, שנאמר "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה" (תהילים צז, יא), וכן נאמר "ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר" (אסתר ח, טז) וחו"ל מפרשים שאורה זו תורה.

וכשם שהמעופפים הנמשכים למקור האור - נדבקים בו ונשרפים מחומו, כך עלינו להדבק לתורה הקדושה "ולהישרף" מחומה הנפלא. כלומר להשתנות לטובה ולהתעלות בדרגתנו מהידבקות זו בלימודה.

במה מפטירין

הפטרת השבוע:

"ועמי תלואים למשובתי" (הושע יא)

(ובני אשכנז מפטירין "ויברח יעקב שדה ארם". הושע יב)

הקשר לפרשה: בהפטרה נאמר על יעקב שאחז בעקב עשו אחיו, ככתוב: "בבטן עקב את אחי". והוא מענין הפרשה שיעקב אבינו בורח מעשו אחיו.

מז האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

העיניים נשואות גבוה אל הה(ו)רים

אמרו חז"ל במדרש (בר"ר סח, ב): "רבי שמואל בר נחמן פתח; שיר למעלות אשא עיני אל ההרים (תהילים קכא, א). אשא עיני אל ההורים למלפני ולמעבדני. מאין יבוא עזרי; אליעזר בשעה שהלך להביא את רבקה, מה כתיב ביה (בראשית כד, י) 'ויקח העבד עשרה גמלים' וגו', ואני, לא נזם אחד ולא צמיד אחד וכו'.

רבי יהושע בן לוי אמר, שלח עמו, אלא שעמד עשו ונטלה ממנו. חזר ואמר 'האם אני אאבד את תקוותי מבוראי, מהשי"ת?' חס ושלום אלא 'עזרי מעם ה'. אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך, הנה לא ינום ולא יישן' וגו'.

הנה מבארים חז"ל, כי עשו שלח את אליפז בנו אחרי יעקב כדי להורגו נפש, אבל כשפגעו בדרך שכנע אותו יעקב אבינו כי לא יהרגנו, אלא רק ייטול את ממונו כי העני חשוב כמת (נדרים סד, א) וישאירו בחיים. ואכן אליפז עשה כן, וניצל יעקב לנפשו, ורק ממונו ניטל ממנו.

אבל כשהגיע יעקב במצבו זה לחרן, תהה לרגע ואמר "מאין יבוא עזרי". כלומר, אליעזר עבד אברהם הגיע לכאן כשהוא עמוס בכל טוב, אבל בקושי רב הצליח להוציא מכאן את רבקה אימי, משמע האנשים כאן הם רק רמאים וחומדי ממון. וכיצד אני, ריק מכל ממון אוכל להשיג כאן את מבוקשי וליתול לי מכאן אשה. ובפרט לאדם מבוגר בשנים כמוני.

ברם. מיד התחזק יעקב אבינו בה' אלוקיו, ואמר כי אינו מאבד כלל את התקוה בהשי"ת. אלא, אשא עיני אל ההרים, אל ההורים, לזכות האבות הקדושים. ועל כולנה; עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ. כלומר, כמו שהשי"ת ברא את העולם כולו יש מאין ממש, כך וודאי יוכל הוא לחלץ אותי מן המיצר ולהוציאני למרחב.

דרך חיים זו הוריש יעקב אבינו לבניו ולכל הדורות של עם ישראל. גם כאשר יהודי נמצא בצרה גדולה, ולרגע נחשכות עיניו ל"ע, עד שאינו רואה לעצמו שום תקוה שהיא לצאת מהמיצר. גם אז עליו לשאת תחינה אל השי"ת, ולהתפלל ללא הרף לבורא עולם, שהרי ממנו לא יפלא שום דבר לעזור ליהודי בכל מצב שהוא.

ולא עוד, על איש הישראלי לזכור את "ההרים", את "ההורים", את האבות הקדושים, שגם במוצבים הקשים ביותר, ובכל הניסיונות לא נכנסו לייאוש, אלא התמידו בתפילתם לבורא העולם. אף בזמן שלא ראו את האור התפללו לה' ובטחו בישועתו. ואכן נתקיים בהם "עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ". כך הוא הדבר בכל יהודי ויהודי.

שבת שבתון

כשחז"ל התיירו מלאכות בשנת השמיטה כדי למנוע נזק מהצומח, הותר הדבר גם כאשר הנזק אינו ודאי, על פי הכלל ההלכתי שספק דרבנן לקולא. ואמנם על כל חקלאי להכין את מטעיו היטב בערב שמיטה, ולבצע בהם כל פעולה שתצמצם את ההתערבות בשנת השמיטה, גם אם היא עקרונית מותרת, בעקבות היתר של לאוקמי. ומה שאנו מתירים לעשות מלאכות לצורך אוקמי אילן, אינו רק לצורך קיום האילן, אלא גם אם המלאכות הם לצורך קיום הפירות הגדלים באילן, גם זה בכלל ההיתר.

מותר להסיר עלים מהעץ כל שהסרת העלים באה כדי להציל את הפרי מרקובן. שהרי גם לצורך קיום הפרי חשיב לאוקמי אילנא.

מותר לקצוץ ענפים מהאילן על מנת לסכך בהם את סוכתו, שכל גיזום שאין בו כוונה לצימוח העץ, ונעשה כדרך מעשה הדיוט ולא מעשה אומן, אין בו איסור זמירה בשביעית. ומעשה הדיוט היינו שניכר שאינו עושה כן לשם גיזום האילן, כגון שגוזם מצד אחד.

גם גנן הכורת עצים לפני חג הסוכות, אם אין הוא מכווין לזמירה, ועושה מעשה הדיוט, וכגון שקוצץ מצד אחד, מותר לבקש ממנו שיקצוץ לו עצים עבור סכך לסוכה, וכדומה. אבל גנן הכורת עצים לפני חג הסוכות, ומכווין לזמירה, אין לבקש ממנו לכרות עבורו עצים לסכך, שהרי הוא כשלוחו ונמצא מכשילו בדבר איסור. אלא אם כן האילנות נמכרו לגוי.

ה. עצים הגדלים בצידי החצר או צידי רשות הרבים, ומפריעים לעוברים ושבים בהליכתם, מותר לקצוץ את הענפים מהם, מכיון שאין איסור זמירה אלא כשהיא באה לתועלת האילן או להשביח פירותיו, אבל כאן שאינו עושה כן לצורך השבחת האילן, אין בזה איסור. וכן אם הוא צריך את העצים להסיק בהם וכיוצא בזה, מותר לקוצצם באופן שאין הוא לצורך השבחת האילן, ואינו מדקדק במעשיו שיהיה על ידם תועלת לאילן.

חידודי הפרשה

חידודים לפרשת ויצא

1. מדוע נאמר על יעקב שהוא "איש תם יושב אהלים" ולא נאמר "יושב אהל"?
2. כיצד נהג רבי אפרים הכהן כשנפלה נעלו של הבן איש חי מידו?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

זכר צדיק לברכה

הגאון רבי יעקב משה חרל"פ

הגאון רבי יעקב משה חרל"פ זצ"ל, שהשבוע חל יום פטירתו (ו' בכסליו תשי"ב) נולד בתוככי ירושלים עיה"ק ביום שבת קודש, כט שבט תרמ"ב, לאביו הגאון הצדיק רבי זבולון חרל"פ זצ"ל והתחנך בתלמוד תורה וישיבת עץ חיים. הגאון רבי שמואל סלאנט זצ"ל, רבה של ירושלים, גילה לו חיבה יתרה והשפיע עליו מאור תורתו וחכמתו.

בשנת תרע"ד השתתף רבי יעקב משה חרל"פ זצ"ל, במסע ההתעוררות המפורסם שהכה גלים בכל היישוב בארץ ישראל, בראשות הגר"י קוק (שידו לא משה מתוך ידו עד יומו האחרון) והגר"ח זוננפלד זצ"ל.

חמש שנים מאוחר יותר, בשנת תרע"ט הופיע רבי יעקב משה חרל"פ לפני הברון רוטשילד, וגייס את כל כוחותיו ומאמציו לבטל את ההצעה לגייס את בני הישיבות לגדוד העברי, וכולם שוכנעו לדעת כי אין מקום לכפות את עול הגיוס על נושאי דגל התורה, וקולו רעם אז בחלל האולם "אל תגעו במשיחי".

פרוסה מעוגת השבת הטרייה

בשנת תרע"א התמנה לכהן כרב שכונת "שערי

הצעקות והקללות, אולם תחת זאת הרגיש בגלי אהבה וחיבה. אהבת ישראל טהורה יצאה מלבו של הרב, ונכנסה גם ללב הצעיר. הרב פתח התנצל, על שהטריח את הבחור לסור לביתו. אמנם הנימוס אומר שאני זה שבקשתי להיפגש, ולכן היה עלי לבוא לביתך, אך מחמת זקנותי קשה לי להסתובב הרבה. אנא, סלח לי על זאת.

אני אכנס עמך למכונת

לאחר הפתיחה הלבבית, אמר לו הרב: דע לך, ששמעתי עליך דברים גדולים מאד. שמעתי שהנך מפקד בכיר ב"הגנה", ועוסק בפועל בהצלת יהודים והגנתם. ראשית רציתי לברך אותך על מעשיך אלו, ולהביע את הערכתנו. הלוואי ויהיה חלקי בגן עדן, עם אלו שזוכים להגן על עם ישראל בגופם ובמסירות נפשם. אין לשער את גודל המעלה, של מי שעוסק במצווה זו.

אולם אני מבקש לספר לך, שישנם מספר אנשים בשכונתנו, שאינם מכירים את פועלך החשוב. אנשים אלו אינם יודעים שהנך עוסק במצווה חשובה, הדוחה גם כן את השבת.

בשבת שעברה סיפרו לי שנסעת במכונת בשבת, ומן הסתם אם יהודי נוסע בשבת היה זה לצורכי פיקוח נפש. אם כך הדבר, הנסיעה בשבת מותרת ואף מצווה. אך יש שאינם מכירים את מעשיך החשובים, ועלולים להזיק למלאכת הקודש שאתה עוסק בה. אני חושש שמתוך בורותם, יהיה בלגן גדול בשכונה. אתה עלול להזדקק לנסוע בדחיפות כדי להגן על חיי יהודים, ואילו הם עלולים לעכב בערך מלקיים מצווה חשובה זו. לכן, הטרחתי אותך לביתי. אני מאד מבקש ממך שמחר, כשתצטרך לנסוע בשבת, אנא דפוק בדלתי ותודיע לי. אני אכנס עמך למכונת, ואסע עמך ברחובות השכונה. כך יידעו כולם שנסיעתך מותרת בשבת, ולא יפגעו בך חלילה...

יודעי דבר סיפרו כי מני אז ואילך לא נסע עוד הבחור בשבת בשכונה. כזו היתה חכמתו הנאצלת של הגאון רבי יעקב משה חרל"פ זצ"ל.

חסד" שבירושלים, שמאז היווסדה, הייתה שכונה של תורה ויראת שמים. הרוח העזה, שסחפה צעירים רבים באותם השנים מחוץ לעולמה של תורה, לא פסחה גם על השכונה. היה זה בנו של אחד מהיהודים היראים שבשכונה, שהשליך את לבושו המסורתי וגזז את פאותיו. לאט לאט התרחק יותר ויותר. בין שאר עיסוקיו, התנדב הבחור גם בארגון המחותרת "הגנה", והפך עם השנים למפקד בכיר.

באחת השבתות, הזדעזעה השכונה כולה: הבחור נראה נוסע ברכב להנאתו ברחובות השכונה, בעיצומו של היום הקדוש. היה זה קו אדום, שנפרץ לראשונה בשכונה. כל תחנוני האב לבנו שיימנע לפחות מלנסוע בשבת ברחובות השכונה, נפלו על אוזניים אטומות. בצר לו, פנה האב לרב השכונה, לבקש עצה והדרכה.

הרב חרל"פ ביקש להודיע לבן, כי הוא מבקש לשוחח עמו מעט. כשהגיע האב הביתה, הוא סיפר לבנו כי רב השכונה מבקש להיפגש עמו. כל השבוע התחנן האב לבנו, שילך לפגישה עם הרב.

בשעות האחרונות לפני כניסת השבת, פנה האב שוב בדמעות לבנו: אם לא בשבילך, לפחות עשה זאת למעני. בחוסר רצון מוחלט, הודיע הבן שילך.

הבחור הגיע לבית הרב סמוך לשבת, הרב היה עסוק בהכנות לשבת קודש, ועדיין לא חזר מהמקווה. להפתעתו המוחלטת, קידמה אותו הרבנית במאור פנים וחיוך. היא ביקשה ממנו לחכות לרב, ופרסה לו פרוסה מעוגת השבת הטרייה. בעודו לוגם כוס תה מתוק, השתומם על קבלת הפנים החמה. הוא שיער שהרבנית לא יודעת מי הוא, ובוודאי לא שמעה על מעלליו. בקרוב יגיע הרב, ואז בוודאי יגיעו הטפות המוסר על היותו כופר ואפיקורס.

לא עברו מספר דקות, והנה הרב יעקב משה חרל"פ הגיע מהמקווה. על פניו כבר נסוכה הארת השבת הממששת, וכולו אחוז בהרהורי דביקות בה'. בראותו את הצעיר הממתין לו, רץ אליו מיד ולחץ את ידו בחמימות. הבחור כבר ציפה למנת

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל: mld@hpinto.org.il

ותזכה בברכת הצדיק רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לקבלת דבר תורה יומי מאת מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001 • עברית +972585207103 • ספרדית +541141715555

שמעו ותחי נפשכם

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר לפי פרשות השבוע, חגים ונושאים שונים.